

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0130 van 18 juni 2012
in de zaak 2010/0230/SA/1/0213

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter DE SMEDT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 3000 Leuven, Diestsevest 113
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door neerlegging ter griffie op 1 maart 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 10 december 2009.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen van 27 april 2009 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij voorwaardelijk een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het vellen van twee populieren en het uitvoeren van nivelleringswerken, maar heeft een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het rooien van een wilg en het slopen van een sleufsilos.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 mei 2010, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wannes THYSSEN, die loco advocaat Peter DE SMEDT verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij en de tussenkomende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 12 april 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 9 juni 2010 vastgesteld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 21 mei 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het vellen van twee populieren en één wilg, het slopen van een sleufsilo en het uitvoeren van nivelleringswerken”*.

Omdat deze aanvraag volgens de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar onduidelijk is en aangepast moet worden, dient de tussenkomende partij op 13 juni 2008 (datum van het ontvangstbewijs) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen een aangepaste aanvraag in met hetzelfde onderwerp, namelijk het rooien van drie bomen, het slopen van een sleufsilo en het nivelleren van het terrein.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, eerst georganiseerd van 2 juni tot en met 1 juli 2008 (over de eerste aanvraag) en vervolgens, naar aanleiding van de gewijzigde aanvraag, georganiseerd van 9 juni tot en met 18 juli 2008, worden 14 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert op 5 juni 2008 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert gunstig op 18 en 23 juni 2008 voor het slopen van de sleufsilos en voorwaardelijk gunstig voor het vellen van de twee populieren, maar ongunstig voor het vellen van de wilg en het nivelleren van de landbouwgrond.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert voorwaardelijk gunstig op 24 juni 2008.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, adviseert voorwaardelijk gunstig op 30 juni 2008.

Op 17 november 2008 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen volgend standpunt in:

“ ...
GUNSTIG voor het slopen van de sleufsilos, voor nivelleringswerken met profiel AA en BB en voor het knotten van de wilg in plaats van vellen en voor het vellen van 2 populieren onder de voorwaarde gesteld in het advies van Natuur en Bos.

ONGUNSTIG voor de nivelleringswerken met profielen CC, DD en EE en voor het vellen van de wilg.
...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 23 januari 2009 ongunstig over de eerste aanvraag, met als motivering:

“ ...
Het aanvraagdossier (plannen en nota) en de motivering van de bezwaarschriften (aantallen, nummering, al of niet dubbels) zijn dermate onduidelijk dat heden geen advies ten gronde kan worden gegeven.

Plannen en dossier moeten grondiger worden samengesteld, en het advies van het college dient een correcte weergave te zijn van de ingediende bezwaarschriften.
...”

Op 16 maart 2009 herhaalt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen haar standpunt van 17 november 2008.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 20 april 2009 gedeeltelijk gunstig en gedeeltelijk ongunstig, met als motivering:

“ ...

Gunstig voor het slopen van de sleufsilo, op voorwaarde dat het een vergund bouwwerk betreft. Fundamenten dienen eveneens verwijderd te worden. Er kan echter geen vergunning worden afgeleverd voor een illegaal bouwwerk. Het college dient dit in haar beslissing te motiveren.

Gunstig voor het rooien van 2 populieren, onder de voorwaarden van het advies van het Agentschap Natuur en Bos.

Wat betreft de organisatie van het openbaar onderzoek blijft mijn advies van 23.01.2009 behouden. Een beoordeling ten gronde van het dossier kan enkel indien alle elementen aanwezig zijn en gebeurt steeds op basis van duidelijke plannen en een volledig dossier. Wel wordt gesteld dat het niet wenselijk is een gebied met een dergelijke natuurwaarde op te hogen.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen verleent op 27 april 2009 enerzijds voorwaardelijk een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij voor het vellen van 2 populieren en weigert anderzijds een stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van nivelleringswerken en het kappen van een wilg. De aanvraag voor het slopen van een sleufsilo wordt zonder voorwerp verklaard. De verwerende partij overweegt daarbij:

“ ...

Op basis van het ingediende aanvraagdossier lijkt, uit bovenstaande toetsing aan het GRS m.b.t. het zuidelijk gebied van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, afgeleid te kunnen worden dat de gevraagde nivelleringswerken en het kappen van de wilg in de oever van de [REDACTED] niet in overeenstemming kunnen worden gebracht met de gewenste ruimtelijke structuur.

Door het uitvoeren van de nivelleringswerken lijkt immers de functie van natte corridor plaatselijk sterk te worden verminderd, terwijl de gewenste ontwikkeling er juist het herstel en de herwaardering van deze functie is. Bovendien lijken de nivelleringswerken de landschappelijke structuur van het valleigebied te schaden.

Verder lijkt door de geplande nivelleringswerken het waterbergend vermogen plaatselijk sterk te verminderen. De bestaande, poelen en grachten hebben namelijk het vermogen om tijdelijk een bepaalde hoeveelheid water op te vangen en vertraagd te laten infiltreren in de bodem.

...

Op basis van het ingediende aanvraagdossier lijkt te kunnen worden gesteld dat het kappen van de wilg en de aangevraagde nivelleringswerken in het zuidelijk deel van het gebied bezwaarlijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de genomen opties bij de afbakening van de natuurlijke en agrarische structuur.

...

Volgens de gegevens uit ons vergunningenregister blijkt dat er een vergunning A werd verleend op 3 november 1982 voor het bouwen van 3 sleufsilo's. Uit de bestaande toestand kan er echter worden afgeleid dat er slechts 1 sleufsilo werd opgericht en niet op de destijds vergunde plaats. Bijgevolg dient er dus te worden geoordeeld dat de sleufsilo een onvergunde constructie blijkt te zijn. Omwille van juridische aspecten is het afleveren van een vergunning voor het slopen van een bestaande onvergunde constructie niet mogelijk. Dit deel van de aanvraag blijkt dus zonder voorwerp.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomen de partij op 24 juli 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn eerste verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor het vellen van twee populieren.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert de verwerende partij om een stedenbouwkundige vergunning te weigeren voor het rooien van een wilg en het slopen van een sleufsil.

Na de hoorzitting van 19 oktober 2009 beslist de verwerende partij op 22 oktober 2009 om de uitspraak over het beroep te verdagen en een aanvullend verslag te vragen aan de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De tussenkomen de partij bezorgt vervolgens aan de verwerende partij een aanvullende nota en een plan met vijf doorsnedes die duidelijk maken waar, en hoe hoog er zal worden opgehoogd.

In zijn aanvullend verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep ook in te willigen voor de nivellering van de zones.

Na de hoorzittingen van 19 oktober en 10 december 2009 beslist de verwerende partij op 10 december 2009 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en voorwaardelijk een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor het vellen van 2 populieren en de nivellering en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren voor het rooien van een wilg en het slopen van een sleufsil.

“ ...

9. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag is op te splitsen in drie delen

.

1. Rooien van bomen (2 Canadese populieren en 1 wilg)

Het Agentschap voor Natuur en Bos geeft toelating om de twee Canadese populieren te rooien, onder een aantal voorwaarden. De gemeente volgt dit standpunt en levert een vergunning af voor het rooien van twee Canadese populieren op voorwaarde dat voor het kappen de houtkant wordt heraangeplant en dat na het kappen de bomen worden vervangen door twee streekeigen hoogstammen. Beide voorwaarden zijn redelijk in vergelijking tot de geplande werken. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft geoordeeld dat beide Canadapopulieren kaprijp zijn. Vanuit de visuele beleving van het landschap is het aan te raden dergelijke kleine landschapselementen te bewaren in het landschap. Vandaar dat het heraanplanten na het kappen uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening een aanvaardbaar alternatief biedt.

Het Agentschap voor Natuur en Bos geeft enkel toelating om de wilg te knotten en niet te rooien. Er wordt door de aanvrager in de bijkomende documentatie geen enkele reden aangegeven waarom de boom dient gerooid te worden. Gezien het landschappelijk

belang van bomen in dit waardevolle natuurlandschap is het rooien van wilg niet aanvaardbaar. Het knotten van de wilg dient te gebeuren tot op een hoogte van 2m volgens de code van goede natuurpraktijk. Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen wordt dan ook bevestigd.

2. het slopen van een sleufsilos

De vergunningstoestand omtrent de sleufsilos bleek in eerste instantie onduidelijk te zijn.

Naar aanleiding van de opmerking van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar werd dit uitgeklaard. De gemeente heeft bevestigd dat de sleufsilos een bestaande onvergunde constructie betreft. Er kan dus geen stedenbouwkundige vergunning worden afgeleverd voor het slopen van de sleufsilos.

3. het nivelleren van het terrein

Beroeper heeft, ter aanvulling van de onduidelijke en onvolledige plannen bij de aanvraag, volgende documentatie bijgebracht;

- een aanvullende nota*
- een plan met 5 doorsneden, die duidelijk maken waar en hoe hoog zal opgehoogd worden;*

Gelet op de bijgebrachte documentatie, kan geoordeeld worden dat het hier om een nivellering gaat, waarbij slechts een vijftal lager gelegen putten worden opgehoogd, dit ten behoeve van landbouwdoeleinden.

De Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling heeft over de aanvraag reeds gunstig advies uitgebracht. Ook het agentschap Onroerend Erfgoed heeft een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht, aangezien het goed niet in een beschermd landschap is gelegen, noch in een ankerplaats.

De 14 ingediende bezwaarschriften handelen over het landschappelijk belang van de streek. Gelet op de aard van de nivellering en op het feit dat de uitvoering daarvan ten behoeve van de landbouw wordt gevraagd, kan worden geoordeeld dat deze de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt.

Het extra plan zorgt er voor dat het dossier in overeenstemming is met het uitvoeringsbesluit van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

Een vergunning kan verleend worden voor de nivellering van de zones zoals aangeduid op plan, op voorwaarde dat het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed strikt wordt nageleefd.

Watertoets: Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

De voorliggende aanvraag betreft een reliëfwijziging van het terrein, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding.

Door toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk verstoord.

Bomen die onderdeel uitmaken van lijnvormige elementen in hellende gebieden of langsheen waterlopen hebben erosiewerende, ecologische en landschappelijke waarden.

Het wortelgestel van bomen draagt bij tot de versterking van bermen en oevers. Het verwijderen van natuurlijke vegetatie en bomen verhoogt de erosiegevoeligheid van de bodem en grachtkanten en kan zo mogelijk een negatieve invloed uitoefenen op de waterhuishouding.

Conclusie:

- *het kappen van de twee Canada populieren kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard op voorwaarde dat voor het kappen de houtkant wordt heraangeplant en dat na het kappen de bomen worden vervangen door twee streekeigen hoogstammen;*
 - *een vergunning wordt verleend voor het nivelleren van de zones aangeduid op plan, op voorwaarde dat het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed strikt wordt nageleefd;*
 - *de aanvraag voor het rooien van de wilg kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard, enkel het knotten van de wilg wordt toegestaan tot op een hoogte van 2m volgens de code van de goede natuurpraktijk;*
 - *geen vergunning wordt verleend voor het slopen van een sleufsilos, omdat dit een onvergunde constructie is.*
- ...*

Dit is de bestreden beslissing.

Een andere derde belanghebbende bestrijdt dezelfde bestreden beslissing bij de Raad eveneens met een beroep tot vernietiging en een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan en dit dossier is gekend onder het rolnummer 2010/0229/SA/1/0264.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing is, conform artikel 4.7.23, §4 VCRO, op 1 februari 2010 aangeplakt.

De verzoekende partij heeft dan ook tijdig beroep ingesteld door het verzoekschrift tot vernietiging en tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing neer te leggen ter griffie op 1 maart 2010.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden

vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te stellen bij de Raad.

De Raad oordeelt dat het loutere nabuurschap of de beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot aanpalende en bebouwde of onbebouwde percelen, op zich niet zonder meer kan volstaan om een verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden van de bestreden beslissing, onder meer materiële schade door de aantasting van de waterhuishouding.

De Raad aanvaardt dit als mogelijke hinder of nadelen die de verzoekende partij ingevolge de bestreden beslissing kan ondervinden en er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die door de bestreden beslissing worden vergund.

Deze mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel en de verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Door de aard van de vergunde werken (dempen van poelen, vernietigen van eeuwenoud micro-reliëf, wijzigen van de structuur van de ondergrond) mag het duidelijk zijn dat deze de huidige situatie onherstelbaar wijzigen, waardoor er aanleiding is tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Daarom verzoeken wij ook om de schorsing van de vergunningsbeslissing.

...”

De tussenkomende partij antwoordt hierop:

“ ...

Verzoekende partij houdt voor dat de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen. De uitvoering van de werken zou zich voornamelijk manifesteren op het niveau van de waterhuishouding als gevolg van de vergunde nivelleringswerken. Bij de verdere toelichting van het nadeel beperkt de verzoekende partij zich tot een louter stijlformule.

....

Verzoekende partij reikt bij de uiteenzetting het MTHEN geen enkel concreet feitelijk element aan waaruit zou moeten blijken dat hijzelf persoonlijk en rechtstreeks zou worden benadeeld door de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing. Verzoeker roept zijdelings in dat er gevaar zou zijn voor de omliggende woningen. Ook hieromtrent wordt geen enkele concrete toelichting geboden. Verzoeker verwijst dienaangaande enkel naar de bezwaren. Dat de thans vergunde nivelleringswerken de aanpalende huizen in gevaar zou brengen wordt echter op geen enkele wijze gestaafd. Verzoeker gaat er in casu ten onrechte van uit dat de volledige percelen zouden worden genivelleerd. Dit is in casu echter niet het geval. Uit de plannen blijkt dat slechts beperkte oneffenheden en plaatselijke verzakkingen worden gedempt. Er worden geen verhardingen voorzien. Het grondgebruik blijkt overigens ongewijzigd. De watertoets is dienaangaande gunstig.

Verzoeker blijft manifest in gebreke het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in concreto aan te tonen.

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, op dezelfde wijze mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bepaald in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met hetgeen in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens bij te brengen die de Raad zouden moeten toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel, meer specifiek de eventuele waterlast door vermindering van de infiltratie van het regenwater, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Gelet op het feit dat dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel betrekking heeft op de beoordeling van de watertoets, moet de Raad vaststellen dat zulks niet kan beschouwd worden als een nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO maar als een argument dat betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing. De mogelijke onwettigheid van de bestreden

beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, levert met andere woorden op zich geen nadeel op voor de verzoekende partij dat voldoende ernstig is om de schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Daarenboven dient gewezen te worden op het feit dat het 'onherstelbaar wijzigen van de huidige situatie' en daarmee gepaard gaande, het dempen van poelen, het vernietigen van eeuwenoud micro-reliëf, het wijzigen van de structuur van de ondergrond niet het noodzakelijk moeilijk te herstellen karakter vertonen. Immers, de nivellering van een terrein is niet onomkeerbaar onherstelbaar en ook wat betreft de herintroductie van het micro-reliëf, de creatie van poelen en het heraanbrengen van structuur in de ondergrond wordt door de verzoekende partij te weinig gegevens verschaft die toelaten uit te maken of dit alles al dan niet moeilijk te verwezenlijken is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 juni 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Katrien VISSERS

Eddy STORMS